

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af begrundelsespligten

- Begrundelsen for opførelsen af sagsøgeren på listerne i bilagene til de anfægtede retsakter opfylder ikke kravene i artikel 296, stk. 2, TEUF. De er vage og ikke tilstrækkeligt præcise. For det første fremgår det ikke klart af begrundelsen, hvilken statsstøtte sagsøgeren skulle have modtaget til at udvikle den særlige økonomiske zone Bremino-Orsha. Begrundelsen vedrørende sagsøgerens opnåelse af »en række finansielle og skattemæssige fordele og andre fordele« er ligeledes upræcis, eftersom den ikke giver mulighed for at forstå, hvilke fordele der menes herved. Allerede antagelsen af, at selskabsdeltagerne i Bremino-Grupp OOO er »[e]jerne af Bremino Orsha«, er ukorrekt, da det er retligt umuligt at være ejer af en økonomisk zone. Desuden er påstanden om, at alle sagsøgerens tre selskabsdeltagere hørte til »inderkredsen af Lukashenkatiilknyttede forretningsfolk«, for generel, og den kan ikke udgøre en tilstrækkelig begrundelse for pålæggelsen af sanktioner.

2. Andet anbringende: åbenbar fejlbedømmelse

- Det er åbenbart, at sagsøgte har taget udgangspunkt i et ukorrekt faktuel grundlag, hvorfor den foretagne bedømmelse er urigtig. Den omstændighed, at den økonomiske zone »Bremino Orsha« er blevet oprettet ved en tilladelse fra præsidenten, giver ikke sagsøgeren nogen fordel, eftersom denne fremgangsmåde er fastsat i belarusisk lovgivning i forbindelse med oprettelse af økonomiske zoner. De skattemæssige fordele inden for rammerne af den særlige økonomiske zone kan gøres gældende af alle investorer. Det står ikke klart, hvorledes sagsøgte definerer den særlige inderkreds af Lukashenkatiilknyttede forretningsfolk, og på hvilket grundlag sagsøgte anser sagsøgerens selskabsdeltagere for at være en del heraf. Endvidere fremgår det ikke af denne begrundelse, hvorfor sagsøgeren berøres deraf, da denne ikke har modtaget nogen fordel herved. Ligeledes er der ikke blevet ydet nogen støtte til sagsøgeren gennem præsidentens søn, Viktor Lukashenka.

3. Tredje anbringende: tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse

- Sagsøgte underrettede ikke sagsøgeren om de planlagte tiltag i de i sagen omhandlede lister og gav ikke inden offentliggørelsen af afgørelsen om at pålægge restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren sidstnævnte mulighed for at forsvare sig eller for om nødvendigt at fremlægge beviser til at afkræfte påstandene.

4. Fjerde anbringende: de restriktive foranstaltningers uforholdsmæssighed

- De anfægtede retsakter udgør et ubegrundet og uforholdsmæssigt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig i dennes ret til ejendom, dennes ret til at udøve økonomisk virksomhed og dennes ret til respekt for sit omdømme i henhold til chartrets artikel 16 og 17.

Sag anlagt den 7. september 2021 — Steinbach International mod Kommissionen

(Sag T-566/21)

(2021/C 490/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Steinbach International GmbH (Schwertberg, Østrig) (ved advokat J. Gesinn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/911 af 31. maj 2021 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2021, L 211, s. 48).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Ved at tarifere Mesh Lounge under pos. 6306 90 00 i del II i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1), har sagsøgte ændret indholdet af disse toldpositioner.

2. Andet anbringende: Pos. 9506 i den kombinerede nomenklatur er en toldposition under hvilken Mesh Lounge kan tariferes, idet den er andet udstyr til vandsport og uden videre kan sammenlignes med oppustelige armringer, som sagsøgte tidligere har fastslået er varer, der henhører under pos. 9506 29 00. Det er ikke afgørende om Mesh Lounge anvendes til sportsaktiviteter.
3. Tredje anbringende: Såfremt det lægges til grund, at Mesh Lounge ikke kan tariferes under pos. 9506 29 00 i den kombinerede nomenklatur, er tarifering under pos. 3926 9097 90 i den kombinerede nomenklatur (andre varer af plast, fremstillet af folie) en mulighed, idet de karakteristiske bestanddele er luftpuden og ringen, og ikke stoffet.
4. Fjerde anbringende: Den samlede vurdering var udelukkende baseret på anvendelsen. Den samlede vurdering skal foretages på grundlag af andre kriterier, som fører til det resultat, at Mesh Lounge — når der ses bort fra dens tarifering under andre mulige positioner — skal tariferes under pos. 3926 9097 90 i den kombinerede nomenklatur. Mesh Lounge kan ikke anses for at være campingudstyr. Som alternativ er tarifering under pos. 9503 0095 90 (andet legetøj af plast) i den kombinerede nomenklatur en mulighed, såfremt Mesh Lounge kan anses for at ligne en luftmadras.

Sag anlagt den 12. september 2021 — Swords mod Kommissionen

(Sag T-586/21)

(2021/C 490/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Patrick Swords (Dublin, Irland) (ved Barrister-at-Law G. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse af 13. juli 2021 om afslag på at give sagsøgeren aktindsigt i den dokumentation, han har anmodet om. ⁽¹⁾
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at nægte aktindsigt i den anmodede dokumentation har tilsidesat artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001. ⁽²⁾
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at uanset at der verserer en undersøgelse vedrørende Irland kan dette ikke i sig selv begrunde anvendelsen af den undtagelse, som Kommissionen har henvist til ved afvisningen af aktindsigt i denne sag. Den omstændighed, at talrige grundlæggende rettigheder for relevante borgere har været så betragteligt indskrænkede på en så hidtil ukendt og streng måde burde have talt imod afgørelsen om at nægte aktindsigt i denne sag. Sagsøgeren har i denne henseende anført, at Kommissionen undlod at fortolke og anvende den pågældende restriktion strengt, henset til de besværligheder, som relevante borgere var udsat for med hensyn til de ekstreme foranstaltninger, som Irland påbød, som strider mod civile friheder og grundlæggende rettigheder på en måde, som er fuldstændig uden fortilfælde i EU's historie. Sagsøgeren har anført, at sådanne betragtninger viser, at princippet om gennemsigtighed og princippet om demokrati i denne sag, samt de hindringer for adgang til klage og domstolsprøvelse, som sådanne borgere var udsat for, er emner, som er absolut presserende og som skulle have været prioriteret over de grunde, som Kommissionen fremførte til støtte for dens nægtelse af at give aktindsigt i den ønskede information.
2. Andet anbringende om, at hvis den undtagelse, som Kommissionen har henvist til, fandt anvendelse, begik Kommissionen en fejl ved at undlade at anerkende, at sagsøgerens anmodning fremkom under ekceptionelle omstændigheder, og begik en fejl ved at finde, at der ikke var nogen mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af den anmodede information. Sagsøgeren har således anført, at Kommissionens afgørelse udgør en tilsidesættelse af den sidste sætning i det tredje led i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.